

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 212.491 van 6 april 2011
in de zaak A. 198.818/IX-7038**

In zake : Erik DE METS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Françoise De Croo-Desguin
kantoor houdend te 9660 Brakel
Lepelstraat 57
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de Regie der Gebouwen, vertegenwoordigd door de minister van
Financiën
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jan Swennen
kantoor houdend te 3580 Beringen
Scheigoorstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 13 januari 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de minister van Financiën van 6 januari 2011 waardoor de verzoeker in het belang van de dienst in zijn ambt wordt geschorst vanaf 12 januari 2011.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier en een nota ingediend.

Auditeur Melissa Celis heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 maart 2011.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Françoise De Croo-Desguin, die verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Joris Gebruers, die loco advocaat Jan Swennen verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Melissa Celis heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. De schorsingsprocedure voor de Raad van State

3. De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring werden in een enig verzoekschrift ingediend.

Op 24 januari 2011 wordt de verwerende partij in kennis gesteld van het enig verzoekschrift.

Overeenkomstig artikel 11 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State doet de verwerende partij binnen 15 dagen na de kennisgeving van het enig verzoekschrift aan de hoofdgriffier het volledig administratief dossier toekomen, waarbij zij een nota met opmerkingen kan voegen.

Datzelfde artikel bepaalt dat:

“Een te laat ingediende nota met opmerkingen wordt uit de debatten geweerd”.

Bijgevolg wordt de nota die de verwerende partij op 4 maart 2011 naar de griffie van de Raad van State heeft verstuurd uit de debatten geweerd.

IV. Feiten

4.1. De verzoeker is sedert 1 juni 1979 tewerkgesteld bij de Regie der Gebouwen. Hij oefent er de functie uit van “controleur van werken - specialiteit bouw (niveau C)” op de Brusselse Buitendienst - Directie Brussel I, zoals blijkt uit de functiebeschrijving die is opgemaakt naar aanleiding van het functiegesprek van 12 februari 2009.

4.2. Op 3 juni 2010 vordert de procureur des Konings te Brussel de verwijzing van onder meer de verzoeker naar de correctionele rechtbank te Brussel, op basis van de volgende tenlasteleggingen:

“A. (...)

als dader of mededader, herhaaldelijk, tussen 1 januari 2000 en 11 april 2007, met overtreding van de artikelen 193, 195 en 197 Strafwetboek, als ambtenaren bij de Regie der Gebouwen (Brusselse Buitendienst 1), met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, bij het opmaken van akten van hun ambt het wezen of de omstandigheden ervan te hebben vervalst door als waar op te nemen, feiten die het niet zijn, en met hetzelfde bedrieglijk opzet of met hetzelfde oogmerk om te schaden, van de gezegde valse stukken gebruik gemaakt te hebben, wetende dat ze vals zijn, namelijk met bedrieglijk opzet om zichzelf dan wel derden onrechtmatig te verrijken en met het oogmerk de feiten bedoeld onder de tenlastelegging P te plegen of te laten plegen en zo iedere eerlijke mededinging uit te schakelen, valselijk bij het bestellen van diverse werken via de procedure genaamd ‘onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking’ voor rekening van de Regie der Gebouwen, in diverse gunningdossiers van werken te hebben laten uitschijnen dat de gunning regelmatig gevoerd werd in vrije concurrentie tussen de verschillende inschrijvers en op die basis een rechtsgeldig voorstel tot toekenning van de werken aan één bepaalde firma te hebben geformuleerd, meer bepaald in de prijsaanvragen, de processen-verbaal van opening van de offertes (inschrijvingen) en de documenten genaamd ‘toewijzingsbeslissingen’ uitgaande van de Regie der Gebouwen voor bepaalde werken in de

verschillende Brusselse overheidsgebouwen, terwijl in werkelijkheid de gunningen hiervoor vervalst werden door bedrieglijke afspraken tussen de inschrijvende firma's nopens het indienen van de offertes en de vorming van de prijs en de toekenning van de werken reeds voorafgaandelijk aan de procedure aan één bepaalde firma vaststond dan wel de toewijzing en gunning a posteriori gebeurden van de uitvoering der werken, meer bepaald:

A.6. (...)

meermaals, tussen minstens 18 januari 2000 en 27 juni 2006, op niet nader te bepalen data, met het oogmerk de feiten bedoeld onder de tenlastelegging P.6. te plegen of te laten plegen, minstens de prijsaanvragen, de processen-verbaal van opening van de offertes en de goedgekeurde toewijzingsbeslissingen op basis waarvan diverse opdrachten voor aannemingswerken in ondermeer het kasteel van Hertoginnedal en enkele gebouwen te Ukkel (C.O.D.A., KMI, BIRA, Observatorium,...) valselijk werden toegewezen in onderling akkoord (NV All Build Constructions, K25 OK349 S17 bijlage 1), (BVBA Sani-Roof, K29 OK427 S1 bijlage 5.1.-5.2. en K23 OK313 S10-12), (BVBA Bouwbedrijf Stijnen en NV Renovation Construction Bouw, K24 OK322 S7);

H. (...)

herhaaldelijk, tussen 19 januari 2000 en 27 juni 2006, met overtreding van de artikelen 246 §1 en 247 §1 lid 2 Strafwetboek, zich schuldig te hebben gemaakt aan passieve omkoping, namelijk als personen die het hierna vermeld openbaar ambt uitoefenen, rechtstreeks of door tussenpersonen, voor zichzelf of een derde, een aanbod, een belofte of een voordeel van welke aard dan ook te hebben gevraagd of aangenomen, tot het verrichten van een rechtmatige maar niet aan betaling onderworpen handeling van hun ambt, met de omstandigheid dat de vraag gevolgd werd door een voorstel, of dat een voorstel werd aangenomen, met name ondermeer:

H.9. (...)

meermaals, tussen minstens 1 maart 2000 en 22 december 2005, op niet nader te bepalen data, als ambtenaar bij de Regie der Gebouwen (Brusselse Buitendienst 1), meer bepaald als controleur van een aantal werken in Brusselse gebouwen ondermeer het kasteel van Hertoginnedal en enkele gebouwen te Ukkel (C.O.D.A., KMI, BIRA, Observatorium), diverse voordelen en vergoedingen gekregen te hebben, in ruil voor het bestellen van werken, gegund via bestelbon op aangenomen factuur en/of in ruil voor de goedkeuring en betaling van zelfs rechtmatig ingediende facturen en vorderingstaten, met name meer bepaald (K28 OK393 S1; K29 OK418 S3-5; PV nr. 002843/09 d.d. 11/08/09):

- 1) herhaaldelijk, tussen 1 maart 2000 en 2 april 2002, voor diverse werken ten gunste van de BVBA REB-Bouw (K20 OK 277 S11, PV 101193/2006 d.d. 06/07/2006;

- 2) tenminste op 19 april 2002,
voor werken ten gunste van de CVBA Van Den Brande Technieken, thans
NV Van Den Brande Technieken (K24 OK318 S3, PV nr. 102254/06 d.d.
10/11/06);
- 3) herhaaldelijk, tussen 12 oktober 2001 en 22 december 2005,
voor diverse werken ten gunste van de BVBA Dilbeco (K26 OK357 S3, PV
nr. 000425/07 d.d. 08/02/07);
- 4) herhaaldelijk, tussen 28 augustus 2000 en 12 juli 2005,
voor diverse werken ten gunste van de NV D.S.V. (K31 OK451 S5, PV
nr. 001601/2008 d.d. 09/07/08);

J. (...)

herhaaldelijk, tussen 1 januari 2000 en 27 juni 2006,
met overtreding van de artikelen 246 §1 en 247 §3 lid 2 Strafwetboek, zich
schuldig te hebben gemaakt aan passieve omkoping, namelijk als personen die
het hierna vermeld openbaar ambt uitoefenen, rechtstreeks of door
tussenpersonen, voor zichzelf of een derde, een aanbod, een belofte of een
voordeel van welke aard dan ook te hebben gevraagd of aangenomen, tot het
plegen van een misdaad of wanbedrijf naar aanleiding van het uitoefenen van
hun ambt, met de omstandigheid dat de vraag gevolgd werd door een voorstel,
of dat het voorstel werd aangenomen, met name ondermeer:

J.10. (...)

meermaals, tussen minstens 7 maart 2000 en 13 december 2005, op niet
nader te bepalen data, als ambtenaar bij de Regie der Gebouwen (Brusselse
Buitendienst 1), meer bepaald als controleur van een aantal werken in Brusselse
gebouwen ondermeer in het kasteel van Hertoginnedal en enkele gebouwen te
Ukkel (C.O.D.A., KMI, BIRA, Observatorium), diverse voordelen en
vergoedingen gekregen te hebben, in ruil voor het plegen of laten plegen van de
feiten zoals beschreven onder de tenlasteleggingen A.6. en P.6., met name meer
bepaald (K28 OK393 S1; K29 OK418 S3-5):

- 1) herhaaldelijk, tussen 2 oktober 2001 en 23 juni 2005,
voor diverse werken ten gunste van de firma Yvan Boonen (K28 OK397 S9,
PV nr. 001035/07 d.d. 29/03/07);
- 2) herhaaldelijk, tussen 23 augustus 2000 en 15 mei 2002,
voor diverse werken ten gunste van de BVBA REB-Bouw (K 21 OK277
S11, PV 101193/2006 d.d. 06/07/2006);
- 3) tenminste op 22 november 2005,
voor werken ten gunste van de CVBA Van Den Brande Technieken, thans
NV Van Den Brande Technieken (K24 OK318 S3, PV nr. 102254/06 d.d.
10/11/06);

4) herhaaldelijk, tussen 7 maart 2000 en 13 december 2005, voor diverse werken ten gunste van de BVBA Dilbeco (K26 OK357 S3, PV nr. 000425/07 d.d. 08/02/07);

P. (...)

als dader of mededader, herhaaldelijk, tussen 1 januari 2000 en 31 juli 2006, met overtreding van artikel 314 Strafwetboek, bij toewijzing van de eigendom, van het vruchtgebruik of van de huur van roerende of onroerende zaken, van een aanneming, van een levering, van een bedrijf of van enige dienst, de vrijheid van opbod of van inschrijving door geweld of bedreiging of door schenkingen of beloften of door gelijk welk ander frauduleus middel belemmerd of verstoord te hebben, met name door ondermeer bij het bestellen van diverse werken via de procedure genaamd ‘onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking’ voor rekening van de Regie der Gebouwen, de gunningen gemanipuleerd te hebben ofwel door bedrieglijke afspraken met andere inschrijvende firma’s nopens het indienen van de offertes en de vorming van de prijs en de toekenning van de werken reeds voorafgaandelijk aan de procedure aan een bepaalde firma te laten vaststaan en/of door bepaalde informatie over de te gunnen werken voor te behouden aan één bepaalde firma:

P.6. (...)

meermaals tussen minstens 18 januari 2000 en 27 juni 2006, op niet nader te bepalen data, diverse werken in ondermeer het kasteel van Hertoginnedal en enkele gebouwen te Ukkel (C.O.D.A., KMI, BIRA, Observatorium,...), toegewezen en uitgevoerd te hebben, in onderling akkoord, middels ondermeer bedrieglijke afspraken met andere inschrijvende firma’s nopens het indienen van de offertes en de prijs (NV All Build Constructions, K25 OK349 S17 bijlage 1), (BVBA Sani-Roof, K29 OK 427 S1 bijlage 5.1.-5.2. en K23 OK313 S10-12), (BVBA Bouwbedrijf Stijnen en NV Renovation Construction Bouw, K24 OK 322 S7)

Q. (...)

herhaaldelijk, tussen minstens 1 januari 2000 en 24 december 2008, met overtreding van de artikelen 322, 323 en 324 Strafwetboek, deel uitgemaakt te hebben van een vereniging opgericht met het oogmerk om een aanslag te plegen op personen of eigendommen, door het plegen van de feiten bedoeld onder de hierboven beschreven tenlasteleggingen A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O en P, ieder respectievelijk voor de hen toegeschreven ten laste gelegde feiten;

Voorts wordt in de voornoemde vordering van de Procureur des Konings te Brussel gesteld dat het verkregen wederrechtelijk vermogensvoordeel op basis van het gevoerde onderzoek en de tenlasteleggingen voor verzoeker dient te worden bepaald als volgt: voor de tenlasteleggingen A.6., H.9., J.10., P.6 en Q, niet nader bepaalde voordelen en vergoedingen van minimaal 21.871,00 Euro en maximaal 23.943,20 Euro (K29 OK418 S3) en wordt gevorderd om verzoeker bij aanneming van verzachtende omstandigheden wat betreft de tenlastelegging A.6. naar de correctionele rechtbank te verwijzen voor de tenlasteleggingen A.6., H.9., J.10., P.6. en Q”.

4.3. Met een aangetekend schrijven van 22 september 2010 wordt de verzoeker uitgenodigd voor een verhoor in toepassing van artikel 1 van het koninklijk besluit van 1 juni 1964 betreffende de schorsing van rijksambtenaren in het belang van de dienst, zoals het van toepassing is verklaard op de instellingen van openbaar nut bij koninklijk besluit van 8 januari 1973.

Op 28 september 2010 maakt de raadvrouw van de verzoeker met het oog op het voornoemde verhoor een nota over. Hierin stelt zij betreffende het belang van de dienst het volgende:

“Weliswaar, is een bewijs van schuld niet absoluut noodzakelijk om een ambtenaar te schorsen in het belang van de dienst.

Artikel 1 van het KB van 1 juni 1964 betreffende de schorsing van rijksambtenaren in het belang van de dienst luidt: wanneer het belang van de dienst het eist, kan de rijksambtenaar...

De kwestie is nu te weten of er enige reden is waarom het belang van de dienst een schorsing zou eisen.

De eerste ondervraging van de heer De Mets dateert van 27 juli 2006, en sedertdien zijn meer dan 4 jaar verlopen.

Op dat moment dus waren de zagezegde feiten waarop nu allusie wordt gemaakt, al lang gekend.

Deze PV's waren gekend van de Administratie van Financiën; dus zeker ook van de Regie der Gebouwen, die lang vóór de officiële vordering van de Procureur des Konings op de hoogte was (verschillende collega's van de heer De Mets zijn trouwens aangehouden geweest!).

Ook naar aanleiding van het gerechtelijk onderzoek heeft de Regie reeds in 2006 een audit laten uitvoeren door een extern audit-buro (operatie I-Force); De Mets werd verhoord, en mocht verder aan de slag, ook met de goedkeuring van zijn nieuwe beleid(s) ambtenaar Ir Naaktgeboren, opvolger van Ir. Buysschaert, nu met pensioen.

De vordering van de Procureur des Konings situeert de verschillende feiten in periodes die gaan van 1 januari 2000 tot 11 april 2007; er zouden dus geen (enkele) feiten meer gepleegd zijn geweest door welk danige van de 71 mogelijke beklaagden, na 11 april 2007, ruim meer dan 3 jaar geleden.

Indien het belang van de dienst het eiste, dan was het toen, en niet nu.

Sedert het begin van dit onderzoek (voor wat hem betreft) heeft de heer De Mets zijn taak verder uitgevoerd als gewoon(lijk), in volle vertrouwen van zijn oversten, zonder enige kritiek of opmerking en dit zoals hij het sedert meer dan 30 jaar doet.

Men mag hieraan herinneren dat de heer De Mets in dienst is sedert 1979 (na amper een jaar in de privésector te hebben gewerkt) zonder andere onderbreking dan een delegatie van anderhalf jaar (naar) de Vlaamse Gemeenschap rond 1990. Nooit heeft hij het voorwerp uitgemaakt van enige tuchtmaatregel, of tuchtprocedure.

Het klinkt nogal raar dat deze man die een onberispelijke staat van dienst achter de rug heeft, plots zou geschorst worden op basis van loze beschuldigingen van feiten die meer dan 4 jaar oud zijn, en waarover een gerechtelijke uitspraak pas binnen maanden (of ettelijke jaren) kan verwacht worden.

Alles wijst erop in tegendeel dat het belang van de dienst eist dat hij zijn taak verder zet met de kennis, de ervaring en de motivatie die hem eigen zijn”.

Op 29 september 2010 vindt het voornoemde verhoor ook effectief plaats.

Tijdens dit verhoor wijst de raadsvrouw van de verzoeker er onder meer op het merkwaardig te vinden dat de verwerende partij door de vordering van de procureur des Konings beweert plots kennis te hebben gekregen van iets dat zij niet wist. De raadsvrouw van de verzoeker denkt integendeel dat de verwerende partij dat al lang wist. Deze vordering, waarin de procureur bepaalde zaken vraagt of vraagt om een aantal mensen te vervolgen, dient naar het oordeel van de hiërarchische meerdere van de verzoeker te worden beschouwd als een nieuwe stap en een nieuw element.

Wat de schorsing in het belang van de dienst betreft wijst de raadsvrouw van de verzoeker er tijdens dit verhoor nog op dat de feiten -waarvan de laatste dateren van april 2007- al lang gekend zijn. Er zijn geen nieuwe feiten en de verzoeker heeft steeds verder gewerkt, blijkbaar tot voldoening van zijn overste.

Hij heeft volgens haar tijdens zijn 30 of 31 jaren dienst nog nooit een berisping of kritiek opgelopen. Zij stelt dan ook de vraag of het belang van de

dienst werkelijk eist dat de verzoeker nu zolang geschorst wordt. Volgens haar eist het belang van de dienst daarentegen dat hij met zijn ervaring en zijn motivatie in dienst blijft. Zij stelt ook nog dat de vervolging enkel maar wordt gevorderd, maar dat er nog geen resultaat is. Voor haar is dat dan ook geen nieuw element.

4.4. Op 8 november 2010 stelt de hiërarchische meerdere van de verzoeker voor, naar aanleiding van het voornoemde verhoor van 29 september 2010 en overeenkomstig artikel 1, derde lid, van het koninklijk besluit van 1 juni 1964 betreffende de schorsing van rijksambtenaren in het belang van de dienst, zoals het van toepassing is verklaard op de instellingen van openbaar nut bij koninklijk besluit van 8 januari 1973, om de verzoeker met onmiddellijke ingang te schorsen in het belang van de dienst.

Met een brief van 8 november 2010 maakt zijn hiërarchische meerdere aan de verzoeker de notulen aangaande het voornoemde verhoor van 29 september 2010 over. De verzoeker wordt gevraagd dit proces-verbaal te viseren en terug te bezorgen binnen 7 dagen. Hij wordt er tevens van op de hoogte gebracht dat aan de administrateur-generaal zal worden voorgesteld om hem te schorsen in het belang van de dienst.

Op 19 november 2010 worden het proces-verbaal van het verhoor alsook het voorstel van de hiërarchische meerdere door de verzoeker geïnviseerd.

4.5. Op 6 januari 2011 wordt de verzoeker in het belang van de dienst in zijn ambt geschorst, en dit met inwerkingtreding op 12 januari 2011. Het betreft het thans bestreden besluit, waarvan de motivering als volgt luidt:

“Gelet op het koninklijk besluit van 1 juni 1964 betreffende de schorsing van rijksambtenaren in het belang van de dienst;

Gelet op het koninklijk besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut, inzonderheid op de artikelen 1 §1, XIV, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 25 november 1993, 2, 3 §1, 1°, 8° en 39°, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 4 augustus 2004, en §2 en 4;

Gelet op de vordering d.d. 3 juni 2010 van de Procureur des Konings te Brussel tot verwijzing naar de correctionele rechtbank te Brussel van de heer Eric DE METS genoemd als verdachte inzake het strafdossier van het Brusselse onderzoek naar corruptie bij de Regie der Gebouwen en bepaalde aannemers die voor de Regie der Gebouwen werken (notitienummer BR 70.00.701853/01), vordering die gevoegd is bij onderhavig besluit en er integrerend deel van uitmaakt.

Gelet op het feit dat de Procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Brussel vordert de heer Eric DE METS te verwijzen naar de Correctionele rechtbank;

Overwegende dat in deze vordering aan de betrokkene bijzonder zwaarwichtige feiten ten laste worden gelegd die ernstige wanbedrijven uitmaken.

Dat, ongeacht het vermoeden van onschuld (dat) ook in deze centraal staat, vaststaat dat door deze vordering van de Procureur des Konings er minstens thans aanwijzingen zijn van plichtigheid aan ernstige feiten van corruptie en dit in dienstverband van de Regie der Gebouwen.

Overwegende dat, gelet op de ernst van de feiten waarvan de betrokkene wordt verdacht en waarvoor thans een vordering tot correctionele vervolging voorligt, dit onmiskenbaar een negatieve weerslag heeft op de dienst waar betrokkene is tewerk gesteld;

Overwegende dat door deze rechtsvordering, het onderlinge vertrouwen, basis voor iedere samenwerking, tussen hem en zijn hiërarchische meerderen en zijn ondergeschikten minstens ernstig is geschaad.

Dat hierdoor bovendien iedere vorm van verdere samenwerking onmogelijk wordt minstens totdat de betrokkene op definitieve wijze ofwel buiten vervolging is gesteld ofwel door de bodemrechter wordt vrijgesproken.

Overwegende dat de verdere aanwezigheid op de dienst van het betrokken personeelslid volstrekt onverenigbaar is met de goede werking van de dienst;

Overwegende dat de aanwezigheid van het betrokken personeelslid in de schoot van de Regie der Gebouwen derhalve niet langer wenselijk is en het bijgevolg aangewezen is de betrokkene te schorsen in het belang van de dienst.

Gelet op het feit dat de heer Eric DE METS verhoord werd op 29 september 2010 waarvan PV werd opgesteld, geïnviseerd op 19 november 2010.

Gelet op het voorstel d.d. 8 november 2010 van zijn hiërarchische meerdere tot schorsing in het belang van de dienst.

Gelet op het feit dat betrokkene dit voorstel heeft geïmplementeerd op 19 november 2010”.

V. Onderzoek van de vordering

5. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de verzoeker

6. De verzoeker stelt sedert meer dan 30 jaar ambtenaar te zijn bij de verwerende partij. Hij heeft nooit het voorwerp uitgemaakt van enige sanctie of tuchtprocedure. Thans wordt hij, zeggende in het belang van de dienst, geschorst.

De verzoeker wijst op de duurtijd die zijn strafzaak in beslag zal nemen, die hij schetst als volgt.

Het onderzoek is gestart in 2006.

Op 3 juni 2010 wordt de vordering tot verwijzing door de procureur des Konings te Brussel voor de raadkamer uitgebracht.

Op 17 september 2010 wordt de zaak opgeroepen voor de raadkamer, met het oog op verwijzing naar de correctionele rechtbank. De zaak wordt echter sine die uitgesteld. Een nieuwe fixatie werd volgens de raadvrouw van de verzoeker, vooralsnog niet aan de partijen meegedeeld. Na een nieuwe fixatie kan volgens de verzoeker verwacht worden dat er nog uitstellen zullen zijn

en dat de zaak misschien niet op één enkele zitting behandeld zal kunnen worden. Hij wijst er tevens op dat ook beroep kan worden aangetekend tegen de uitspraak van de raadkamer. Zelfs als hij vervolgens verwezen zou worden, houdt dit geen vermoeden van schuld in, gelet op de regel van het vermoeden van onschuld.

Ook de behandeling van de zaak door de bodemrechter zal, aldus de verzoeker, heel wat tijd in beslag nemen, gelet op het feit dat ze eerst gefixeerd moet worden, gelet op de chronische overbelasting van de rollen en gelet op de tijd die alle partijen in dit complexe dossier nodig zullen hebben om de zaak in staat te stellen.

De uitspraak door de correctionele rechtbank zal tot slot ook niet definitief zijn.

De overweging van het bestreden besluit dat de verzoeker geschorst zou moeten blijven minstens tot dat hij op definitieve wijze ofwel buiten vervolging is gesteld, ofwel door de bodemrechter wordt vrijgesproken is naar zijn oordeel dan ook niet realistisch.

De verzoeker wijst er voorts op dat ook de behandeling van het verzoekschrift tot vernietiging meer tijd zal vragen.

Intussen zou hij geschorst blijven, zo meent hij, misschien voor 2 of 3 jaar, en dit met alle gevolgen vandien. Vermoedelijk zal dan een andere ambtenaar zijn functies overnemen en zal het voor hem moeilijk zijn nadien zijn functies terug op te nemen.

De verzoeker wijst in het bijzonder ook op de belangrijke schade die zijn eer en maatschappelijke positie zouden lijden. Indien hij de schorsing in zijn ambt ondergaat (zoals voorzien in het bestreden besluit), zullen familie, vrienden, collega's en medeburgers die in onvoldoende mate op de hoogte zijn van gerechtelijke procedures, ervan uitgaan dat hij zich effectief aan corruptie schuldig heeft gemaakt. Aldus zal de verzoeker een dergelijke schade ondergaan, die bij een

definitieve uitspraak jaren nadien (op een ogenblik dat hij misschien pensioengerechtigd zal zijn), niet meer te herstellen zal zijn.

In voorliggend verzoekschrift meent de verzoeker te hebben aangetoond dat er geen rechtsgeldige reden bestaat om plots na 4 jaar te beslissen dat hij niet meer geschikt zou zijn om zijn functies verder uit te oefenen of dat zijn aanwezigheid in de dienst niet meer wenselijk zou zijn.

De schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit dringt zich dan ook op. Zelfs een korte uitvoering van dit besluit kan gevolgen hebben, op de loopbaan van de verzoeker, op de behandeling van de hem toevertrouwde dossiers die geen vertraging mogen oplopen en die intussen aan andere ambtenaren zouden toevertrouwd worden.

De onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit is van aard om de verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te berokkenen. Gezien zijn leeftijd en zijn staat van dienst, is een dergelijk nadeel niet verantwoord. Zulk nadeel kan later ook niet meer worden goedge maakt en staat in wanverhouding met de in het bestreden besluit ingeroepen overwegingen.

Beoordeling

7. Een preventieve schorsing of een schorsing in het belang van de dienst, die uitsluitend gericht is op de goede werking van de dienst, kan in beginsel vanwege haar tijdelijke en niet-tuchtrechtelijke aard aan het betrokken personeelslid geen nadeel (materieel noch moreel) berokkenen, dat niet naar behoren kan worden hersteld door een vernietigingsarrest. De verzoeker kan dan ook niet worden bijgeval len in zijn argumentatie dat de schorsing in het belang van de dienst hem gezien zijn leeftijd en na een vlekkeloze loopbaan van meer dan 30 jaar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent.

Het komt aan de verzoeker toe om aan de hand van precieze en concrete gegevens aannemelijk te maken dat gezien de bijzondere omstandigheden

van de zaak er wel degelijk sprake is van een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel in zijn hoofd.

8. Voor zover de verzoeker het niet realistisch acht dat hij geschorst moet blijven “minstens totdat hij op definitieve wijze ofwel buiten vervolging is gesteld ofwel door de bodemrechter wordt vrijgesproken”, bekritiseert de verzoeker een motief van het bestreden besluit dat specifiek betrekking heeft op de duur van zijn schorsing in het belang van de dienst. Hij legt niet uit hoe hij hierdoor een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel lijdt.

9. Bovendien voert de verzoeker de lange duurtijd aan van de strafrechtelijke procedure.

Op dit ogenblik zijn slechts twee data bekend: met name de vordering tot verwijzing van de procureur des Konings te Brussel van 3 juni 2010 naar de correctionele rechtbank aldaar, en de datum waarop de zaak werd vastgesteld voor de Raadkamer te Brussel op 17 september 2010, en de beslissing van de raadkamer van dezelfde datum om de zaak sine die te verdagen. Naast voormelde data brengt de verzoeker geen concrete gegevens aan, waaruit zou moeten blijken dat de strafrechtelijke procedure lang zal duren, zodat hij al die tijd geschorst zou blijven in het belang van de dienst. Bijgevolg is de beweerde duurtijd van de strafrechtelijke procedure een gegeven dat op dit ogenblik puur hypothetisch is en bijgevolg geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt.

10. Voorts houdt de verzoeker voor dat zijn dossiers zullen worden behandeld door zijn collega's en dat hij het nadien moeilijk zal hebben om zijn functie bij het opheffen van de schorsing in het belang van de dienst terug op te nemen. Op dit ogenblik is een dergelijk nadeel hypothetisch en is het vooralsnog niet moeilijk te herstellen. Het risico dat de dossiers die hij behandelde vóór de bestreden maatregel vertraging zouden kunnen oplopen is geen persoonlijk nadeel dat voortvloeit uit het bestreden besluit.

11. De verzoeker voegt daaraan toe dat het bestreden besluit voor hem krenkend is en zijn maatschappelijke positie aantast omdat, aldus de verzoeker, het bestreden besluit door derden kan worden geïnterpreteerd als een bewijs van corruptie. Dit maakt, volgens de verzoeker, een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uit.

De interpretatie door derden van de betekenis en de draagwijdte van een schorsingsmaatregel in het belang van de dienst is een probleem van perceptie door derden, waarvan de gevolgen niet gekend zijn. Op dit ogenblik toont de verzoeker immers niet aan dat derden een oorzakelijk verband leggen tussen zijn schorsing en de strafrechtelijke procedure die nog niet eens werd gevoerd, vermits tot op heden de strafrechter niet werd geadieërd en bijgevolg het vermoeden van onschuld geldt tot op het tijdstip dat eventueel een definitieve en in kracht van gewijsde getreden strafrechtelijke veroordeling van de verzoeker tussenkomt.

Bovendien is de zitting van de raadkamer in voorliggend geval niet voor het publiek toegankelijk en dus ook niet voor derden.

De zittingen van de correctionele rechtbank zijn normaliter toegankelijk voor het publiek, tenzij de rechtbank daar anders over oordeelt. Dit stadium van de procedure werd in casu nog niet bereikt.

Daar wordt aan toegevoegd dat een schorsing in het belang van de dienst niet vooruitloopt op de eventuele schuld van de betrokkene aan tuchtrechtelijk en/of strafrechtelijk beteugelbare daden.

12. Op dit ogenblik heeft de verwerende partij zich in het kader van de tuchtprocedure niet uitgesproken over de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de verzoeker.

In het bestreden besluit maakt de verwerende partij enkel gewag van aanwijzingen (van schuld) en van feiten waarvan de verzoeker wordt verdacht

en dit op basis van de vordering van de procureur des Konings te Brussel, die aan tegenspraak zal worden onderworpen tijdens de zittingen van de raadkamer, en waarvan op dit ogenblik niet is geweten voor welke tenlasteleggingen de verzoeker eventueel zal worden verwezen naar de correctionele rechtbank.

13. De omstandigheid dat de verzoeker de leeftijd van 54 jaar heeft bereikt, dat hij tot op heden een vlekkeloze loopbaan doorliep en desondanks geschorst werd in het belang van de dienst, toont geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan.

14. Bijgevolg is niet voldaan aan de tweede cumulatieve voorwaarde van voornoemd artikel 17, § 2.

Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te verwerpen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 6 april 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Daniël Moons,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Wim Geurts,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Wim Geurts

Daniël Moons